

CHROŃMY PSZCZOŁY

Bez nich nie ma życia na ziemi !!

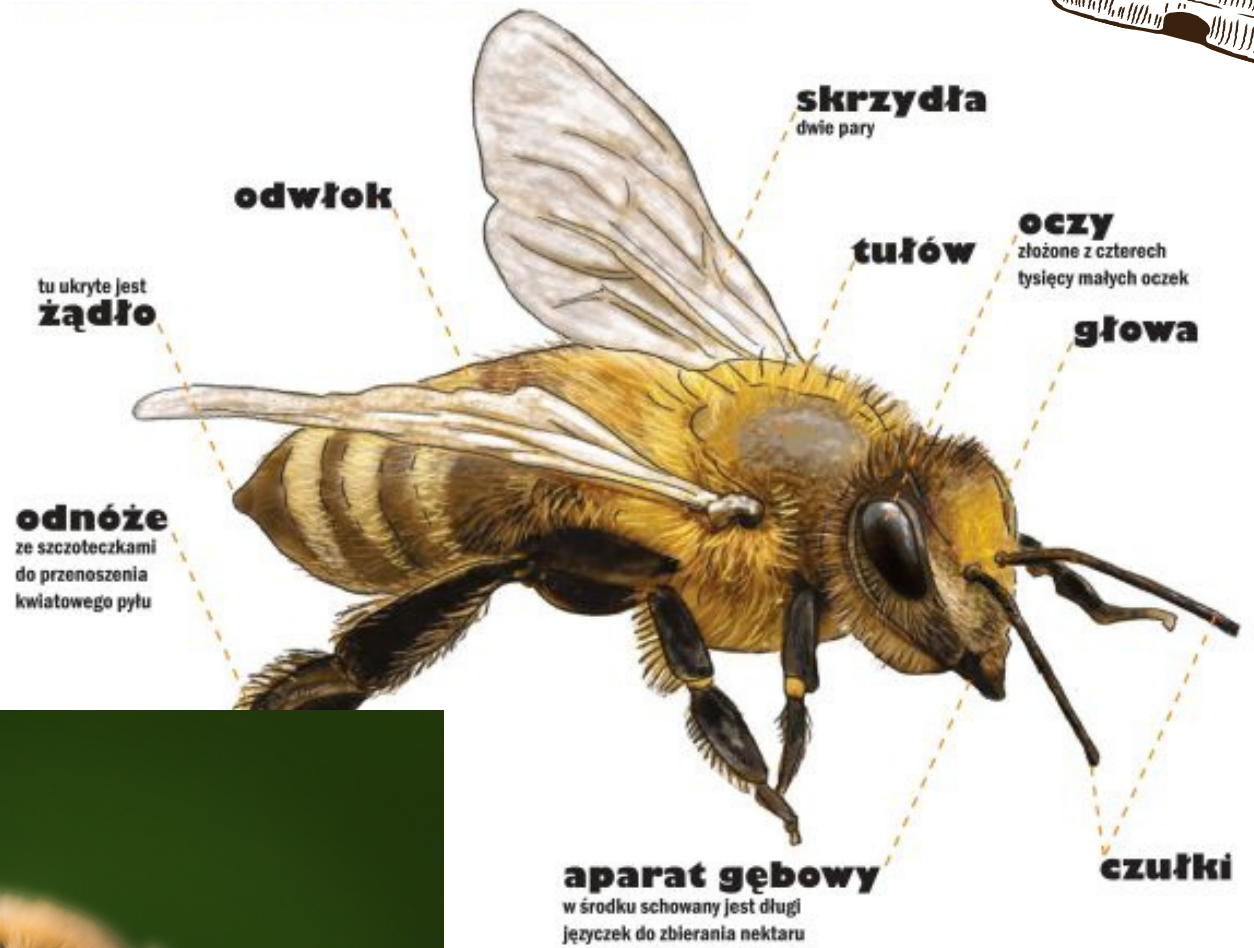
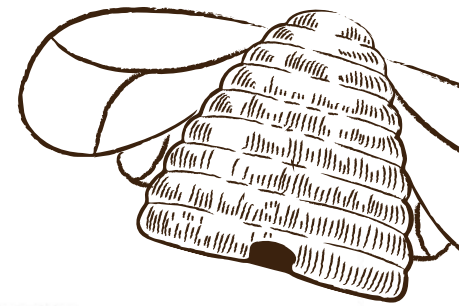

KAPANIA PRZYGOTOWANA W RAMACH PROJEKTU GMINY BUKOWSKO "BUKOWSKO DLA PSZCZÓŁ"

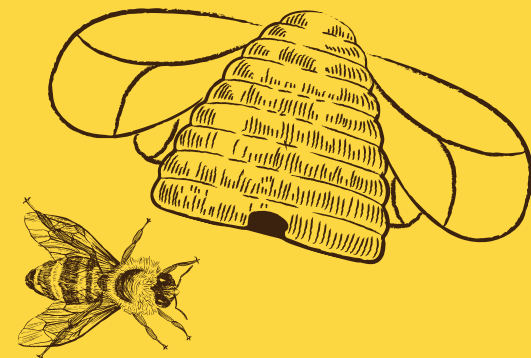

Zrealizowano przy udziale środków
Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej w Rzeszowie

BUDOWA PSZCZOŁY

OD LARWY DO OWADA

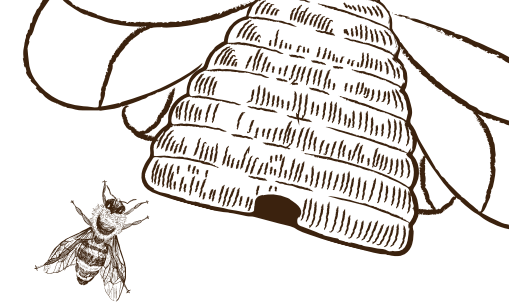

Królowa matka składa jajeczka, po jednym do każdej komórki plastra. To ciężka i wymagająca praca. Królowa składa nawet do dwóch tysięcy jajeczek dziennie, nawet jeden milion w czasie całego swojego życia. Składanie jajeczek jest mniej intensywne jesienią i zimą.

Po trzech dniach z jaj rozwijają się larwy zwane czerwami. Są białe, małe i bardzo głodne. Jedzą nawet sześćset posiłków dziennie. Dlatego ich karmienie to wyjątkowo ciężka praca. Żywią się mleczkiem pszczelim, dzięki któremu bardzo szybko rosną. Po kilku dniach dieta zostaje urozmaicona o pierzgę (pyłek kwiatowy zlepiony miodem). W tym czasie o larwy dbają pszczoły karmicielki, które dostarczają im pokarm. Larwy są ślepe i nie mają jeszcze wykształconych odnóży. Po dziewięciu dniach intensywnego karmienia pszczoły budują sklepienie nad każdą larwą komórką. Tu larwa tka kokon i przechodzi przemianę w poczwarkę. Ma już wykształcone organy i niewiele różni się od dorosłego owada. Jest jednak biała. Po upływie dwudziestu jeden dni młoda pszczoła przegryza wieczko swojej komórki i opuszcza ją na zawsze.

PRODUKCJA MIODU

Pszczoty zbierają miód do tak zwanych wolów (komór w przetyku). Nektar przyniesiony do ula przez pszczoły zbieraczki zostaje przekazany za pomocą ust innym pszczołom robotnicom, a następnie umieszczony w komórkach plastra miodu. Pszczoły przenoszą go z miejsca na miejsce i wzbogacają o cenne enzymy. Z dojrzałego miodu musi odparować woda. Następnie gotowy miód pszczoły zasklepiają w plastrach za pomocą cienkiej warstwy wosku.

1. Pszczoła zbieraczka gromadzi nektar kwiatowy w wolu.
2. W ulu pszczoła zbieraczka przekazuje zebrany nektar ustami innej pszczole robotnicy.
3. Robotnica umieszcza nektar w komórkach plastra.
4. W komórkach plastra powstaje miód

CIEKAWOSKTKA

Produkcja jednego kilograma miodu wymaga od pszczół miodnych odwiedzenia od trzech do pięciu milionów kwiatów pokonania długiej trasy około 150 000 kilometrów.

PRACOWITE ŻYCIE PSZCZÓŁ

Pszczoty zaczynają pracę zaraz po wyjściu z komórki, w której dorastały. W ulu każda pszczoła ma swoje zadanie. Dzięki współpracy i pracowitości stworzenia te tworzą wyjątkowy superorganizm. Pojedyncza pszczoła nie jest w stanie przetrwać samotnie, za to cały rój może z sukcesem produkować miód i rozmnażać się

SPRZĄTACZKA

Po przyjsciu na świat, pszczoły biorą się do pracy. Pierwszym zadaniem je uporządkowanie swojej komórki i przygotowanie jej dla kolejnego lokatora.

STRAŻNICZKA

Taką pszczołę możemy nazwać obrończynią ula. Jej zadaniem jest pilnowanie, żeby do środka nie dostał się żaden niechciany osobnik – obca pszczoła z innej rodziny, ćma, czy szerszeń

WOSZCZARKA

Na pewnym etapie swojego życia pszczoła wytwarza wosk i buduje plastry. Zajmuje się tym około dziesięć dni. Właśnie wtedy jej gruczoły woskowe pracują najintensywniej.

ZBIERACZKA

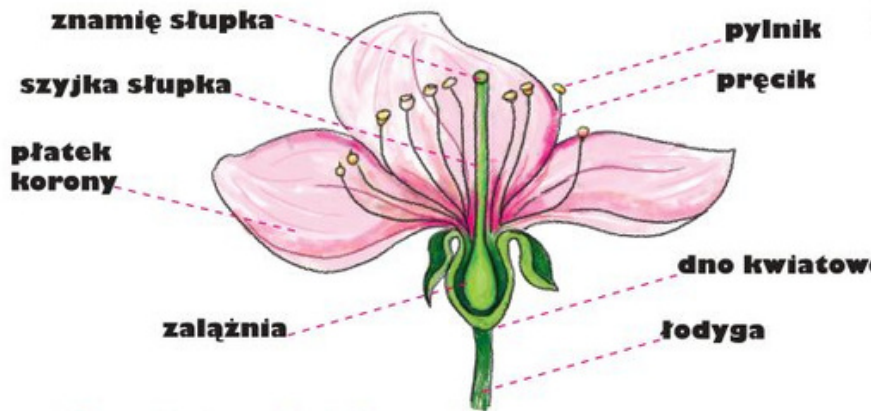
Ostatnia rola pszczoły to zbieranie pyłku oraz nektar i tym samym zapylanie roślin. Pszczoły oddalają się od ula maksymalnie na trzy kilometry. Zbieranie pokarmu to ciężka i wymagająca praca, zbieraczki wylatują i wracają do ula nawet kilkanaście razy dziennie

KARMICIELKA LARW

Wytwarzanie mleczka pszczelego oraz dostarczanie go głodnym larwom to kolejne zadanie pszczoły. Dokarmianiem przyszłego pokolenia zajmuje się przez kilka dni. W tym czasie powinna wychować około trzech larw.

ZAPYLANIE ROŚLIN

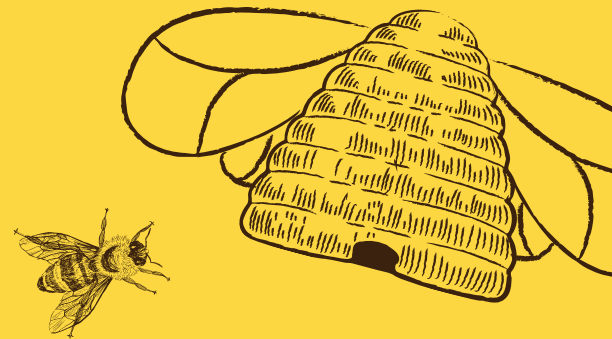
Świat roślin i owadów jest ze sobą nierozdzielnie związany. Kwiaty roślin wytwarzają pyłek i nektar, którymi żywią się pszczoły. W zamian za pokarm, pszczoły zapylają rośliny, co pozwala na wytworzenie nasion.

CZYM JEST ZAPYLANIE?

Zapylenie to przeniesienie pyłku kwiatowego z pręcików jednej rośliny na słupki innej tego samego gatunku. Pszczoła przenosi np. pyłek z kwiatów słonecznika na inny kwiat słonecznika. Aby zachęcić owady do odwiedzin i zapylenia, rośliny wytwarzają piękne kolorowe, pachnące kwiaty oraz słodki nektar. Owady podlatują do kwiatów, aby zebrać z nich pokarm, w tym czasie ich futerko oblepia się kwiatowym pyłkiem, który po przeniesieniu na inny kwiat dostaje się do słupka. Dzięki temu roślina może rozwinąć w zalążni nasiono.

PSZCZELARZE

Przed odwiedzeniem pasieki pszczelarze zakładają specjalne stroje, które chronią przed użądleniami pszczoł.

Na strój składa się:

- kombinezon w jasnym kolorze,
- rękawice ochronne,
- kapelusz z siatką.

Zanim pszczelarz otworzy ul i sięgnie po miód, używa dmuchawy wytwarzającej dym, przez który pszczoły na chwilę tracą czujność i węch. Pszczelarz dzięki temu może otworzyć ul i rozdzielić ramki sklezione woskiem.

Następnie otwiera plastry (ściąga z nich woskowe sklepienia zrobione przez pszczoły).

Czas na wykorzystanie wirówki! Pszczelarz wkłada do niej plastry z miodem. Zanim miód trafi do stoików jest jeszcze przepuszczany przez sito. Jeśli pszczelarz chce uzyskać również wosk, wytapia go dzięki włożeniu plastrów pozbawionych miodu do tzw. topiarki.

W Europie 85% gatunków roślin i 70% produkcji żywności **ZALEŻY OD PSZCZÓŁ**

Dobrostan zapylaczy jest wspólnym celem nas wszystkich, a szczególną rolę w jego realizacji pełnią pszczelarze i rolnicy. Ich współpraca jest niezbędna do budowy odpowiedzialnego zrównoważonego rolnictwa.

OCHRONA ZAPYLACZY TO GWARANCJA UZYSKANIA WYSOKIEGO PŁONU O DOBREJ JAKOŚCI

Ochrona środowiska oraz intensywne rolnictwo to zagadnienia nie tylko idące w parze, ale też mogące przynosić korzyści zarówno dla rozwoju różnorodności biologicznej, jak i rentowności gospodarstw rolnych.

PSZCZOŁY NADZIEJA NA JUTRO

JEŚLI JESTEŚ ROLNIKIEM

- współpracę z pszczelarzem rozpocznij od sprawdzenia dostępności miejsca dla pasieki w odpowiedniej bliskości do swojego miejsca uprawy i przygotuj odpowiednie drogi zapewniając bezpieczne przewiezienie uli.
- stosuj wyłącznie środki ochrony roślin, które są zarejestrowane w Polsce, zgodnie z przeznaczeniem i zasadami integrowanej ochrony roślin.
- zanim przystąpisz do pracy ze środkami ochrony roślin dokładnie zapoznaj się z etykietą produktu i zawsze, bezwzględnie przestrzegaj wskazanych tam informacji o terminie prewencji dla pszczół.
- jeśli posiadasz uprawy kwitnące, lub na polu lub w jego pobliżu znajdują się kwitnące chwasty, albo rośliny pokryte spadzią, zanim przystąpisz do przygotowania zabiegu ochronnego przeprowadź lustrację plantacji/sadu. Opryski wykonuj po zmroku, po oblocie pszczół.
- zadbaj o stan techniczny i kalibrację opryskiwacza.
- nie zanieczyszczaj wód, takich jak: rowy melioracyjne, zbiorniki śródpolne i inne środkami ochrony roślin, miejsca te mogą być źródłem wody dla zapylaczy
- zapobiegaj znoszeniu cieczy użytkowej, szczególnie na sąsiednie, kwitnące uprawy, a także miejsca, gdzie zapylacze mogą mieć pożytek,
- nie wykonuj zabiegów przy zbyt silnym wietrze
- poznaj pobliskich pszczelarzy, porozmawiaj z nimi, opowiedz o pracy jaką musisz wykonać, aby zebrać bezpieczny i zdrowy plon. Zrozumcie wzajemnie swoje potrzeby.
- poinformuj sąsiadów pszczelarzy o planowanym zabiegu ochrony roślin

PSZCZOŁY NADZIEJA NA JUTRO

ZGODNIE Z ZALECENIAMI PAŃSTWOWEJ INSPEKCJI OCHRONY ROŚLIN I NASIENICTWA NALEŻY:

- aplikować wyłącznie środki ochrony roślin dopuszczone do obrotu i stosowania na podstawie wydanych przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zezwoleń lub pozwoleń na handel równoległy,
- stosować środki ochrony roślin zgodnie z warunkami określonymi na etykiecie,
- dobierać środki ochrony roślin w taki sposób, aby minimalizować negatywny wpływ zabiegów chemicznych na organizmy niebędące celem zabiegu
- nie stosować preparatów toksycznych dla pszczół w okresie kwitnienia roślin uprawnych oraz w uprawach, na których występują kwitnące chwasty,
- wykonywać zabiegi po zakończonych lotach owadów zapylających,
- zachowywać minimalne odległości od pasiek, który wynosi co najmniej 20 metrów,
- przestrzegać okresów prewencji,
- nie wykonywać zabiegów w warunkach sprzyjających znoszeniu cieczy użytkowej podczas zabiegu.
- osoby stosujące środki ochrony roślin muszą posiadać również odpowiednie szkoleniu potwierdzone aktualnym, na czas wykonywania zabiegów, zaświadczeniem o ukończeniu szkolenia w zakresie stosowania środków ochrony roślin lub doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin, lub integrowanej produkcji roślin, lub innego dokumentu potwierdzającego uprawnienia do ich stosowania.

**DLA WŁASNEGO DOBRA I BEZPIECZEŃSTWA MIODODAJNYCH WARTO
O TYCH ZASADACH PAMIĘTAĆ ORAZ ICH PRZESTRZEGAĆ**

PSZCZOŁY NADZIEJA NA JUTRO

JEŚLI JESTEŚ PSZCZELARZEM

- Współpracę z rolnikiem rozpocznij od sprawdzenia dostępności miejsca dla pasieki w odpowiedniej bliskości do miejsca uprawy.
- Ponieważ pszczelarz odpowiada za szkody wyrządzone przez pszczoły pamiętaj, by:
- ule z pszczołami były ustawione co najmniej 10 m od drogi publicznej, budynków mieszkalnych, gospodarczych i inwentarskich, podwórza lub ogrodu; 50 m od autostrad oraz dróg szybkiego ruchu,
- ule z pszczołami były ustawione w odległości 3-10 m od wskazanego pola uprawnego były oddzielone przeszkodą o wysokości co najmniej 3 m.
- Nawiąż kontakt z właściwym ze względu na położenie plantacji powiatowym lekarzem weterynarii. Na wypadek problemów z pszczołami będziesz wiedział, do kogo zgłosić się po pomoc.
- Poznaj okolicznych rolników, poinformuj ich o korzyściach związanych z działalnością pszczoły miodnej. Ustalcie sposób wymiany informacji dotyczących umiejscowienia uli i planowanych zabiegów ochrony roślin. Pamiętaj, że zabiegi ochrony roślin, jeśli będą wykonywane zgodnie z prawem, są bezpieczne dla pszczoł.

PSZCZOŁY NADZIEJA NA JUTRO

KAŻDY Z NAS MOŻE ZADBAĆ O ZAPYLACZE !

HOTEL DLA OWADÓW

Dlaczego owady zapylające są tak ważne? Blisko jedna trzecia pokarmów, które spożywamy, zależy od zapylaczy, a dzięki pszczołom istnieje 85 proc. gatunków roślin. Zamiast żywotników warto sadzić rośliny miododajne i takie odmiany, które mają różną porę kwitnienia. Dzięki temu zapewniamy owadom pokarm przez możliwie najdłuższy czas.

2-8 mm
Średnica otworów dla owadów.

Domek dla zapylaczy powinien być wykonany z **naturalnych materiałów**.

Całą powierzchnię hotelu warto przykryć **drucianą siatką** z małymi oczkami, by ochronić lokatorów przed owadożernymi ptakami.

SŁOMA
Będzie schronieniem dla złotookowatych.

GRUBE GAŁĘZIE
Odpowiednio nawiercone przyciągną samotne osy, pszczoły i złotolitki.

CEGLY „DZIURAWKI”
Chronią się w nich pszczoły samotnice (np. porobnica włochatka), ale szczeliny w cegle muszą być nie większe niż 10 mm.

DONICZKI

Gliniane, odwrócone do góry dnem i wypełnione sianem przyciągną skorki.

TRZCINA/BAMBUS

Wnętrza pustych łodyg będą idealne na gniazda dla pszczoł samotnic (murarek czy nożycówek).

ŁODYGI KRZEWÓW

Łodygi róży, berberysu albo jeżyny będą idealnym miejscem na gniazdo dla błonkówek i zimowiskiem dla bzygów.

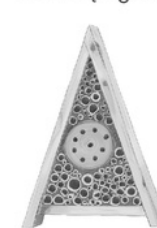
SZYSZKI I SUCHY LIŚCIE

Zapewnią lokum dla pożytecznych owadów, np. biedronek.

FANTAZYJNA FORMA

Owadzie schroniska mogą przyjmować przeróżne kształty i być oryginalną ozdobą ogrodów.

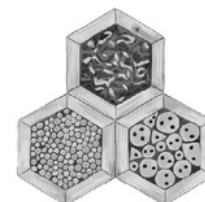
NAMIOT

WIEŻOWIEC

CHATKA

PLASTRY MIODU

KAMELEON